



Stowarzyszenie
Inwestorów
Indywidualnych

Wrocław, 9 stycznia 2026 r.

Jarosław Dominiak
Prezes zarządu
Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych
ul. Świt 79D, 52-225 Wrocław
jdominiak@sii.org.pl

Szanowny Pan
Jurand Drop
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Ministerstwo Finansów i Gospodarki

Znak sprawy: FN6.700.11.2025

STANOWISKO

Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych dotyczące projektu ustawy o Osobistych Kontach Inwestycyjnych (OKI)

W nawiązaniu do prośby z dnia 03.12.2025 r. o przedstawienie uwag Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych do projektu ustawy o osobistych kontaktach inwestycyjnych, poniżej przedstawiam opinię SII opartą na analizach wewnętrznych, wynikach ankiety przeprowadzonej wśród około 1500 inwestorów, jak również licznych konsultacjach przeprowadzonych przez SII ze środowiskiem inwestorskim.

Stowarzyszenie Inwestorów indywidualnych pozytywnie ocenia inicjatywę Ministerstwa Finansów dotyczącą wprowadzenia do polskiego porządku prawnego nowego produktu finansowego OKI, który ma mieć charakter powszechny, stanowić szeroko dostępne narzędzie długoterminowego inwestowania, mobilizacji kapitału, jak również ułatwienia jego przepływu i zapewnienia efektywnej alokacji środków.

W ocenie Stowarzyszenia poniższe postulaty wprowadzone do projektowanej regulacji przyczynią się do lepszego urzeczywistnienia celów regulacji.

I. Uwagi do regulacji zawartej w art. 4 ust 1 Projektu ustawy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 Projektu, umowę o prowadzenie OKI zawiera się z określonym katalogiem instytucji, w tym m.in. z bankiem krajowym oraz z „podmiotem prowadzącym działalność maklerską”. Jednocześnie Projekt w art. 2 pkt 14 wprowadza definicję „podmiotu prowadzącego działalność maklerską”, ograniczając ją wyłącznie do domu maklerskiego lub banku krajowego prowadzącego działalność maklerską w rozumieniu art. 69 ust. 2 pkt 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (dalej: Ustawa o obrocie). Takie ukształtowanie definicji powoduje, że pomimo dopuszczenia w art. 4 Projektu różnych kategorii instytucji do zawierania umów o prowadzenie OKI, w odniesieniu do działalności



maklerskiej możliwość prowadzenia OKI została ograniczona wyłącznie do podmiotów krajowych.

Domem maklerskim w rozumieniu art. 95 ust. 1 Ustawy o obrocie może być wyłącznie spółka z siedzibą na terytorium Polski. W konsekwencji zagraniczne firmy inwestycyjne, będące spółkami z siedzibą na terytorium innych państw członkowskich UE, które wykonują działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział, na podstawie przepisów prawa Unii Europejskiej, zostały wyłączone z kręgu podmiotów uprawnionych do prowadzenia OKI. Postulat dotyczy zatem modyfikacji projektowanych przepisów w zakresie definicji „podmiotu prowadzącego działalność maklerską”, w celu objęcia nią również zagranicznych firm inwestycyjnych wykonujących działalność maklerską w Polsce poprzez oddział, które świadczą tożsame usługi regulowane i podlegają porównywalnym wymogom organizacyjnym, nadzorczym oraz ochronnym jak krajowe domy maklerskie i banki krajowe prowadzące działalność maklerską.

Z uwagi na powyższe, zasadne jest rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do prowadzenia osobistych kont inwestycyjnych (OKI) zawartego w art. 4 ust. 1 projektowanej regulacji poprzez objęcie nim również zagranicznych firm inwestycyjnych z państw członkowskich Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, wykonujących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej oraz przepisami prawa krajowego – o których mowa w art. 117 ust. 3b pkt 2) Ustawy o obrocie.

Zagraniczne firmy inwestycyjne wykonujące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział działają w ramach jednolitego rynku usług finansowych Unii Europejskiej oraz podlegają przepisom prawa Unii Europejskiej regulującym świadczenie usług inwestycyjnych, w szczególności dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID II), oraz przepisów krajowych ją implementujących, które zapewniają jednolite standardy prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Unii Europejskiej. Zakres obowiązków organizacyjnych, zasad postępowania wobec klientów, ochrony aktywów, obowiązków informacyjnych oraz zarządzania konfliktami interesów jest w odniesieniu do oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych co do zasady tożsame z obowiązkami nakładanymi na krajowe domy maklerskie.

Działalność oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej podlega nadzorowi organu państwa macierzystego, a jednocześnie kompetencjom organu nadzoru państwa goszczącego. W ramach reżimu MiFID II zagraniczne firmy inwestycyjne, działające poprzez oddział, są uprawnione do świadczenia na rzecz klientów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tych samych usług inwestycyjnych i czynności maklerskich, co podmioty krajowe, w tym do obsługi klientów detalicznych zgodnie z jednolitymi standardami ochrony inwestora. Zakres przepisów prawa polskiego, mających zastosowanie do oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych, został jednoznacznie potwierdzony w Uchwale nr 135/2025 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 9 maja 2025 r., która wskazuje rozbudowany katalog przepisów krajowych, jakie oddziały



są zobowiązane stosować w Polsce, w tym w zakresie organizacji działalności, relacji z klientami, raportowania, systemów kontroli wewnętrznej oraz ochrony inwestorów. W tym kontekście wyłączenie zagranicznych firm inwestycyjnych działających w formie oddziału z możliwości prowadzenia OKI prowadzi do niespójnego traktowania podmiotów wykonujących tożsamą działalność regulowaną na rynku, mimo że podmioty te są uprawnione do świadczenia usług maklerskich na rzecz polskich klientów na takich samych zasadach jak instytucje krajowe.

Realizacja tego celu wymaga zapewnienia odpowiedniego poziomu pluralizmu podmiotów oferujących OKI, tak aby inwestorzy mogli korzystać z konkurencyjnych ofert różniących się zakresem dostępnych instrumentów, kosztami i opłatami, rozwiązaniami technologicznymi oraz jakością obsługi. Ograniczenie kręgu podmiotów uprawnionych do prowadzenia OKI może prowadzić do zmniejszenia konkurencji, co w konsekwencji może skutkować ograniczeniem realnie dostępnej oferty inwestycyjnej oraz zmniejszeniem atrakcyjności warunków oferowanych inwestorom.

Wyłączenie zagranicznych firm inwestycyjnych działających w Polsce poprzez oddział, które specjalizują się w obsłudze inwestorów indywidualnych i wykonują działalność regulowaną wyłącznie w obszarze usług inwestycyjnych, nie znajduje racjonalnego uzasadnienia i prowadzi do nieuzasadnionego ograniczenia konkurencji.

Postulowane rozszerzenie katalogu instytucji uprawnionych do prowadzenia Oki, wymagać będzie również drobnych korekt w art. 2 ustawy.

II. Uwagi do regulacji zawartej w art. 26 ust. 1 pkt 2 Projektu ustawy.

Zgodnie z art. 14 projektowanej regulacji *„Inwestujący może nabywać aktywa, które są denominowane w walucie krajowej lub w walutach obcych państw będących członkami Unii Europejskiej lub stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju”*, przy czym pojęcie aktywów zostało zdefiniowane w art. 2 ust. 1 projektu i są to: środki pieniężne na rachunku bankowym, środki pieniężne na rachunku pieniężnym w podmiocie prowadzącym działalność maklerską, obligacje będące skarbowymi papierami oszczędnościowymi, o których mowa w art. 101 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483), jednostki uczestnictwa ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego, jednostki uczestnictwa funduszu inwestycyjnego, jednostki rozrachunkowe dobrowolnego funduszu emerytalnego, papiery wartościowe będące przedmiotem obrotu w ramach rynku regulowanego lub alternatywnego systemu obrotu, instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, będące przedmiotem obrotu w ramach rynku regulowanego lub w ramach alternatywnego systemu obrotu.



Tymczasem art. 26 ust. 1 pkt. 2 projektowanej ustawy dotyczący newralgicznej kwestii z punktu inwestora indywidualnego jak i celu regulacji, a to możliwości inwestowania bez podatku od wartości aktywów, zawiera istotne ograniczenia dotyczące zwolnienia z tegoż podatku.

Zgodnie z art. 26 ust 1 pkt. 2 projektu „Zwalnia się od podatku od wartości aktywów do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym: 100 000 zł – łączną wartość następujących aktywów zgromadzonych przez podatnika na wszystkich OKI posiadanych przez niego w tym roku podatkowym:

a) jednostki uczestnictwa ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego, którego ogólne warunki ubezpieczenia w ramach prowadzonej polityki inwestycyjnej przewidują, że co najmniej 70% aktywów jest przedmiotem obrotu na rynku regulowanym lub w ramach alternatywnego systemu obrotu, oraz jest denominowane w złotych,

b) jednostki uczestnictwa funduszu inwestycyjnego lub certyfikaty inwestycyjne publicznego funduszu inwestycyjnego zamkniętego, o którym mowa w art. 2 pkt 39 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, którego statut w ramach prowadzonej polityki inwestycyjnej przewiduje, że co najmniej 70% aktywów jest przedmiotem obrotu na rynku regulowanym lub w ramach alternatywnego systemu obrotu oraz jest denominowane w złotych,

c) tytuły uczestnictwa funduszu zagranicznego w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, którego prowadzona polityka inwestycyjna przewiduje, że co najmniej 70% aktywów jest przedmiotem obrotu na rynku regulowanym lub w ramach alternatywnego systemu obrotu oraz jest denominowane w złotych,

d) jednostki rozrachunkowe dobrowolnego funduszu emerytalnego, którego statut w ramach prowadzonej polityki inwestycyjnej przewiduje, że co najmniej 70% aktywów jest przedmiotem obrotu na rynku regulowanym lub w ramach alternatywnego systemu obrotu, oraz jest denominowane w złotych,

e) papiery wartościowe, z wyjątkiem certyfikatów inwestycyjnych i tytułów uczestnictwa funduszu zagranicznego, denominowane w złotych, które znajdują się w obrocie zorganizowanym w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

f) instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, denominowane w złotych, które znajdują się w obrocie zorganizowanym w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

g) kwoty środków pieniężnych i kwoty należne zapisane na rachunku pieniężnym oraz środków pieniężnych zapisanych na rachunkach bankowych, służących do obsługi aktywów, o których mowa w lit. a–f.”



W ocenie Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych wyżej wymienione ograniczenia są nieuzasadnione, niezgodne z celem nowego produktu inwestycyjnego jakim jest OKI, niepotrzebnie komplikują założenia produktu, a co za tym idzie mogą zniechęcić inwestorów do sięgania po niego. Mechanizm zwolnienia z podatku od aktywów powinien być jak najprostszy i obejmować wszystkie aktywa gromadzone na OKI, niezależnie od obszaru obrotu jak i kwestii denominowania w złotych.

Uzasadnienie projektu ustawy jest w tym zakresie niezwykle enigmatyczne, nie wyjaśnia przyczyn ograniczenia zwolnienia podatkowego w stosunku do możliwości gromadzenia aktywów na OKI, powołując się w tej mierze jedynie na politykę ostrożnościową i mającą zastosowanie w polskim prawodawstwie m.in. w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 4 października 2018 r. (Dz. U. 2024.427) o pracowniczych planach kapitałowych oraz art. 141 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U.2024.1113).

Choć oczywiście SII zgadza się ze stanowiskiem, że nowy produkt inwestycyjny, jakim ma być OKI, ma być dla inwestora możliwie bezpieczny (stąd brak uwag do art. 2 ust 1, jak i art. 14 ustawy również realizującego politykę ostrożnościową), to nie można się zgodzić z zakresem przedmiotowym zwolnienia podatkowego wskazanego w art. 26 ust. 1 pkt. 2 projektowanej ustawy.

Powyższe stanowisko dodatkowo uzasadnione jest przewidzianym swoistym przywilejem dla funduszy inwestycyjnych, który wymagałby lokowania w aktywach denominowanych w złotych jedynie 70% aktywów, umożliwiając bardziej swobodne dysponowanie pozostałymi 30%, jednocześnie dopuszczając zwolnienie podatkowe. Pozostawienie takiej preferencji dla zarządzających funduszy, przy jednoczesnym pozbawieniu takiej możliwości inwestorów indywidualnych, jest niezgodne z celem regulacji i niekorzystne dla osób inwestujących na własny rachunek.

Warto także wspomnieć o zaleceniach Komisji Europejskiej z 30 września 2025 r. w sprawie zwiększenia dostępności rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych dzięki uproszczonemu i korzystnemu traktowaniu podatkowemu. Artykuł 5 tych zaleceń stwierdza:

Państwa członkowskie powinny zachęcać dostawców do oferowania jak najszerszego wachlarza opcji inwestycyjnych dostępnych na rynku, tak aby inwestorzy detaliczni mogli dywersyfikować swoje portfele pod względem klas aktywów, regionów geograficznych, emitentów, podmiotów zarządzających aktywami, twórców instrumentów finansowych i profili ryzyka. Państwa członkowskie powinny zdecydowanie zachęcać dostawców do uwzględniania opcji inwestycyjnych, które umożliwiają inwestorom detalicznym kierowanie swoich inwestycji do gospodarki UE, aby przyczynić się do realizacji strategicznych priorytetów UE, w tym transformacji cyfrowej, ekologicznej i społecznej oraz wzmocnienia bezpieczeństwa i obronności UE.

Z uwagi na powyższe, SII postuluje objęcie zwolnieniem podatkowym wszystkich aktywów o charakterze inwestycyjnym, możliwych do gromadzenia na OKI, bez ograniczeń w zakresie obrotu w obrocie zorganizowanym, tj. zarówno denominowanych w walucie krajowej jak



i w walutach obcych państw, będących członkami Unii Europejskiej lub stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

- III. Ponadto w związku z oczekiwaniami inwestorów indywidualnych zawartych w ankiecie, Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych postuluje dodanie do projektowanej regulacji mechanizmów umożliwiających **automatyczną coroczną waloryzację kwoty zwolnienia podatkowego** zawartego w art. 26 ust.1 pkt 1 i 1 i ust 2.

Jeżeli początkowy limit 100 000 zł nie zostanie wyposażony w mechanizm waloryzacji, to atrakcyjność i sam sens istnienia OKI będą maleć z każdym rokiem – zarówno na skutek inflacji, jak i bogacenia się polskiego społeczeństwa.

Mechanizm waloryzacji może opierać się o wskaźnik kwoty odpowiadającej procentowemu wzrostowi przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok, określonego w ustawie budżetowej lub ustawie o przewidywanym budżetowym lub w ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone. Natomiast w przypadku, gdy kwota ustalona w sposób określony powyżej będzie niższa od kwoty ogłoszonej w poprzednim roku kalendarzowym, wówczas obowiązuje kwota zwolnienia określona w poprzednim roku kalendarzowym.

Alternatywnie waloryzacja może opierać się o inne wskaźniki, które zapewnią wzrost limitu.

- IV. **Kolejnym postulatem jest wprowadzenie do projektowanej regulacji maksymalnej stawki podatku od wartości aktywów.**

Projektowany art. 25 ust. 1 ustawy przewiduje, że stawka podatku od wartości aktywów w roku podatkowym wynosi 19% wartości stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego obowiązującej w dniu 31 października roku poprzedzającego rok podatkowy, nie mniej jednak niż 0,1%, przy czym stawkę podatku zaokrągla się do dwóch miejsc po przecinku w dół.

Taka konstrukcja przepisu powoduje, że stawka podatku przyjmuje wartość wynikową, a jedna jej składowa jest o zmiennej w czasie wartości (stopa referencyjna NBP), a co za tym idzie stawka podatkowa może co roku mieć inną wartość, znacznie różniącą się od obowiązującej w roku poprzednim z uwagi na zmienne realia rynkowe, niezależne od inwestorów (art. 25 ust. 1 projektu). W celu zapewnienia pewności prawa zasadne jest wprowadzenie obok minimalnej, również maksymalnej stawki podatku, która powinna wynosić nie więcej niż 1%.

Brak ustalenia maksymalnego wynikowego pułapu stawki podatku od wartości aktywów może powodować niepewność inwestorów co do możliwej rzeczywistej kwoty opodatkowania, konieczność każdorazowej analizy opłacalności inwestycji, w szczególności w razie znacznego podniesienia stopy referencyjnej NBP, co może negatywnie wpłynąć na wybór OKI jako produktu inwestycyjnego.



Z uwagi na powyższe Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych postuluje wprowadzenie maksymalnego poziomu stawki podatku od wartości aktywów wynoszącej 1% po to, aby odsunąć od inwestorów konieczność analizowania scenariuszy skrajnych.

V. Ostatnim merytorycznym postulatem jest udostępnienie limitu 100 000 zł już od pierwszego roku funkcjonowania

W art. 40. ust. 2 zapisano limity zwolnień od podatku od wartości aktywów w okresie od dnia 1 lipca 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. na poziomie 12 500 zł (w przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1) i 50 000 zł (w przypadkach, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i ust. 2.). Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych proponuje, aby limity te wynosiły odpowiednio 25 000 zł i 100 000 zł, co jest równoznaczne z limitami przewidywanymi przez projekt ustawy po 31 grudnia 2026 r.

Argumentem przemawiającym za takim rozwiązaniem jest uproszczenie przekazu związanego z promocją OKI. W przeciwnym razie jest możliwa sytuacja, gdy inwestorzy w pierwszym okresie funkcjonowania OKI w dobrej wierze wpłacą na rachunki 100 000 zł i zapłacą podatek od 50 000 zł. Spowoduje to, w długim terminie, zniechęcenie do projektowanego rozwiązania.

PODSUMOWANIE

Co do zasady projekt ustawy spotkał się z pozytywnym odbiorem Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, jednak tak jak to zostało wskazane powyżej, oczekują oni poszerzenia kręgu podmiotów/instytucji uprawnionych do prowadzenia konta jak również jasnych i klarownych zasad dotyczących zwolnienia podatkowego do kwoty 100 000 zł poprzez rezygnację z enumeratywnego wymienia w art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy aktywów objętych zwolnieniem podatkowym, a w miejsce tego zwolnienie z opodatkowania podatkiem od aktywów wszystkich aktywów o charakterze inwestycyjnym możliwych do gromadzenia na OKI, corocznej waloryzacji kwoty zwolnionej z opodatkowania, wprowadzenia pełnego limitu 100 000 zł już od pierwszego roku, jak również ustalenia maksymalnej stawki podatku od wartości aktywów.